

398

Besluit van 24 juni 1992, houdende regelingen met betrekking tot de verstrekking van bijdragen in de kosten die provincies en de gemeenten Utrecht, Amsterdam, 's-Gravenhage en Rotterdam maken ter bevordering van beeldende kunst en vormgeving (Interim bijdrageregeling beeldende kunst en vormgeving)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 18 december 1991, K/BK-U-9112460;

Overwegende dat het gewenst is te bevorderen dat een adequate spreiding over het land van produktie en cultuurparticipatie van werken van beeldende kunst en vormgeving tot stand komt;

Gelet op artikel 144b van de Provinciewet en artikel 237b van de gemeentewet;

Gezien de adviezen van het Interprovinciaal Overleg en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (adviezen van 15 mei 1991 respectievelijk 26 april 1991);

Gezien de brieven van Burgemeester en Wethouders van de gemeenten Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht (brieven van 18 november 1991 respectievelijk 22 oktober 1991, 19 november 1991 en 13 november 1991);

Gehoord de Raad voor de Kunst (adviezen van 10 december 1990 en van 27 juni 1991);

De Raad van State gehoord (advies van 31 maart 1992, No.W13.92.0009);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 1 juni 1992, K/BK-U-925994;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

b. inwonertal: het aantal personen dat op 1 januari van het jaar voorafgaande aan het jaar waarop de bijdrage betrekking heeft volgens opgave

van het Centraal Bureau voor de Statistiek in de desbetreffende provincie woont.

Artikel 2

1. Ter bekostiging van voorzieningen in de provincies die ten doel hebben de mogelijkheden voor productie, spreiding en afname van werken van beeldende kunst en vormgeving te bevorderen, verstrekt onze Minister in 1991 en in 1992 aan de provincies een bijdrage.

2. Ter bekostiging van voorzieningen in de gemeenten Utrecht, Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, die ten doel hebben de mogelijkheden voor productie, spreiding en afname van werken van beeldende kunst en vormgeving te bevorderen, verstrekt Onze Minister in 1992 aan genoemde gemeenten een bijdrage.

Artikel 3

1. De hoogte van de bijdrage die aan de provincies worden toegekend, wordt berekend door het inwonertal van de desbetreffende provincie te delen door het totale inwonertal van de twaalf provincies en te vermenigvuldigen met f 20 miljoen.

2. In afwijking van het eerste lid wordt de bijdrage aan de provincies Utrecht, Noord-Holland en Zuid-Holland berekend door het inwonertal van de desbetreffende provincie te verminderen met het aantal inwoners van de gemeenten Utrecht, Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, voor zover in die provincie gelegen.

3. De gemeenten Utrecht, Amsterdam, Den Haag en Rotterdam ontvangen een bijdrage van onderscheidenlijk f 1 305 000,- mln., f 6 893 000,- mln., f 3 025 000,- mln. en f 3 777 000,- mln.

4. De bijdrage wordt jaarlijks uiterlijk in de maand juli verstrekt.

Artikel 4

De bijdrage wordt slechts verleend onder de voorwaarde dat:

a. de bijdrage niet besteed wordt ter bekostiging van tegemoetkomingen in beroepskosten van beeldende kunstenaars, voor welke kosten de mogelijkheid van een vergoeding openstaat bij de Stichting Fonds voor beeldende kunsten, bouwkunst en vormgeving, tenzij de tegemoetkoming verleend wordt in de uitvoeringskosten van een bepaald project.

b. de provincie respectievelijk de gemeente bij het nemen van beslissingen met betrekking tot de bekostiging van voorzieningen als bedoeld in artikel 2 zich uitsluitend laat leiden door een beoordeling van artistieke kwaliteit, waartoe zij zich laat adviseren door onafhankelijke deskundigen;

c. de deskundigen, bedoeld in onderdeel b, geen directe of indirecte inkomsten in het kader van deze regeling ontvangen anders dan een vergoeding voor de door hen als zodanig bewezen diensten;

d. de provincie respectievelijk de gemeente binnen negen maanden na het jaar waarin de bijdrage is verstrekt een verklaring van een deskundige als bedoeld in artikel 144 van de Provinciewet, onderscheidenlijk artikel 265 van de gemeentewet aan Onze Minister overlegt, inhoudende dat bij de gehouden controle van de administratie over het afgelopen jaar is gebleken dat de ontvangen bijdrage in dat jaar is besteed ter bekostiging van voorzieningen als bedoeld in artikel 2 of aan kosten als bedoeld in artikel 5;

e. de provincie respectievelijk de gemeente binnen zes maanden na het jaar waarin de bijdrage is uitgekeerd een verslag betreffende de toepassing van dit besluit aan Onze Minister overlegt, waarbij tevens inzicht wordt verstrekt in het totaal van de bekostiging van voorzieningen

voor beeldende kunst en vormgeving door de provincie, onderscheidenlijk de gemeente.

Artikel 5

In afwijking van het bepaalde in artikel 2 mogen de provincies en de gemeenten jaarlijks ten hoogste zeven procent van de bijdrage besteden aan andere kosten mits die direct verband houden met de toepassing van dit besluit.

Artikel 6

Onze Minister kan, indien uit de op grond van de verklaring, bedoeld in artikel 4, onderdeel d, blijkt dat de over dat jaar verstrekte bijdrage de kosten, bedoeld in de artikelen 2 en 5 overtreft, de te veel betaalde bijdrage terugvorderen.

Artikel 7

Artikel 4, onderdeel a, is niet van toepassing op de voor 1991 te verstrekken bijdrage aan de provincies.

Artikel 8

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1992.

Artikel 9

Dit besluit kan worden aangehaald als: Interim bijdrageregeling beeldende kunst en vormgeving.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 24 juni 1992

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

Uitgegeven de *dertigste* juli 1992

De Minister van Justitie a.i.,
J. G. M. Alders

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 augustus 1992, nr. 153.

NOTA VAN TOELICHTING

§ 1. Algemeen

Vanaf 1984 is elk jaar een deel van de gelden die op de begroting van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur voor beeldende kunst zijn uitgetrokken, toegekend aan de twaalf provincies. Het doel daarvan is te bevorderen dat een adequate spreiding over het land van productie (aanbod) en cultuurparticipatie (spreiding en afname) van werken van beeldende kunst en vormgeving tot stand komt en daarmee de mogelijkheid te vergroten dat beeldende kunstenaars zelfstandig in hun bestaan kunnen voorzien. Het betreft een geldstroom van f 20 miljoen. Naast deze geldstroom naar de provincies is in dezelfde jaren een bedrag van f 15 miljoen onder gelijklopende voorwaarden aan de vier grote steden Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht uitgekeerd. Deze gelden zijn destijds opgenomen in de Financieringsregeling welzijnsovereenkomst 4 grote gemeenten (besluit van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 29 december 1983, nr. VGS-U-170).

Ten gevolge van het overheidsbeleid ter zake van de sociale vernieuwing is het noodzakelijk gebleken de financieringsregeling belangrijk aan te passen (besluit van 24 april 1991, nr. WUW-U-9123451 (Stcrt. 1991, 83)). Voor de gelden bedoeld ter bevordering van het beeldende kunstbeleid van de vier gemeenten betekende deze aanpassing dat zij met ingang van 1 januari 1992 uit de financieringsregeling welzijnsovereenkomst worden genomen (zie artikel 23, tweede lid, onderdeel i, van genoemde Financieringsregeling). Immers, conform de uitkomst van het overleg met de Kamer, is het overheidsbeleid erop gericht de geldstroom richting provincies en vier grote gemeenten ter stimulering van het eigen beeldende kunstbeleid als specifieke uitkering te handhaven. (Voor de beweegredenen hiervoor zij verwezen naar Kamerstukken II 1990/91, 21 683, nr. 1 e.v.). Het ligt voor de hand om dit beleid nu in één regeling onder te brengen, wat met het onderhavige besluit is geschied. De vier gemeenten Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht hebben zich accoord verklaard met de voorliggende regeling.

Tot 1990 heeft de toekenning van de gelden aan de provincies plaatsgehad op basis van de Tijdelijke bijdrageregeling provinciale bevordering beeldende kunst (Stb. 1985, 250), die aanvankelijk gold tot en met 1986 en daarna is verlengd voor het jaar 1987 (Stb. 1987, 40). In 1988 is de regeling opnieuw vastgesteld (Stb. 1988, 486) met dien verstande dat artikel 2 van die regeling uitsluitend voor de jaren 1988 en 1989 de bevoegdheid aan de Minister van WVC verleent om de desbetreffende bijdrage te verstrekken aan de provincies.

Verlenging en hernieuwde vaststelling vonden plaats in afwachting van een evaluatie van deze geldstroom waarbij de vraag aan de orde zou komen of de desbetreffende gelden zich wellicht zouden lenen voor overheveling naar het Provinciefonds dan wel het gemeentefonds. Tevens kwam ter zake in afwachting van die evaluatie en de daarmee gepaard gaande inhoudelijke discussie een wettelijke bepaling tot stand, namelijk artikel IV van de wet van 20 februari 1989, houdende vereenvoudiging van financiële en bestuurlijke betrekkingen tussen overheden op terreinen van welzijn, volksgezondheid en cultuur en in verband daarmee wijziging van de Welzijnswet (Stb. 1989, 62). Dat artikel IV bepaalt: «De wet van 22 december 1983 (Stb. 649) blijft buiten toepassing ten aanzien van de Tijdelijke bijdrageregeling provinciale bevordering van beeldende kunst (Stb. 1988, 486)». Dat betekent dat de Minister met ingang van 1990 bij het verstrekken van deze gelden geen rekening behoefde te houden met de eisen die de Provinciewet (en de

gemeentewet) stelt aan het verstrekken van specifieke uitkeringen en dus (onder meer) dat de verstrekking niet noodzakelijkerwijs gebaseerd dient te zijn op een wet of een algemene maatregel van bestuur.

In 1990 heeft de minister de gelden dan ook niet toegekend op grond van de Tijdelijke bijdrageregeling provinciale bevordering van beeldende kunst of de opvolger daarvan. De toekenning van de bijdrage is in 1990 op analoge wijze geschied. In april c.q. augustus 1990 verschenen het Evaluatierapport Beeldende Kunstbeleid 1988 alsmede de Beleidsbrief Beeldende Kunsten voor de periode 1993-1996. Tijdens de UCV van de Vaste Commissie voor Welzijn en Cultuur, gehouden 17 december 1990, betreffende cultuurbeleid en -begroting 1991 heeft de Tweede Kamer zich uitgesproken voor continuering van een centrale geldstroom beeldende kunsten naar lagere overheden (zie voor één en ander Kamerstukken II 1990/91, 21 683, nr. 1). Het gaat daarbij om zowel de geldstroom naar de provincies als die naar de vier grote gemeenten. Daarmee is de reden die ten grondslag ligt aan het hiervoor genoemde artikel IV van de wet van 20 februari 1989 komen te vervallen en is het niet meer nodig gebruik te maken van de mogelijkheden die dat artikel biedt. Het ligt dan ook in beginsel voor de hand ter zake een definitieve regeling te treffen. In dit verband is echter van belang het voorstel van wet op het specifiek cultuurbeleid dat thans in behandeling is bij de Staten-Generaal (Kamerstukken II 1988/89, 20 987). Wanneer dat voorstel kracht van wet zal hebben gekregen, zullen subsidies en specifieke uitkeringen op het terrein van de cultuur in beginsel op die wet gebaseerd worden. Ondergetekende acht het evenwel wenselijk vooruitlopend op de totstandkoming van die wettelijke basis de wijze waarop de desbetreffende bijdragen (vooralsnog) voor de jaren 1991 en 1992 verstrekt gaan worden, thans reeds bij algemene maatregel van bestuur te regelen. Voor de vier grote steden heeft deze maatregel alleen voor het jaar 1992 betekenis.

§ 2. Specifieke uitkeringen

Nu voor de verstrekking van de desbetreffende bijdrage in de jaren 1991 en 1992 niet gekozen is voor analoge toepassing van de vorige regeling maar voor het opstellen van een nieuwe regeling, dienen de bepalingen met betrekking tot specifieke uitkeringen weer in acht te worden genomen. Een specifieke uitkering is een uitkering uit 's Rijks kas aan lagere overheden waarvan de bestedingsrichting vooraf is aangegeven. Volgens artikel 144b van de Provinciewet en artikel 237b van de gemeentewet (Stb. 1983, 649) dienen deze uitkeringen geregeld te worden bij of krachtens de wet. De wet bepaalt dat na 1 januari 1989 geen specifieke uitkeringen meer mogen worden verstrekt tenzij daartoe een wetsvoorstel is ingediend. Dat wetsvoorstel is het hiervoor genoemde voorstel van wet op het specifiek cultuurbeleid. De geldstroom naar de lagere overheden (provincies en vier grote gemeenten) zal te zijner tijd daarop worden gebaseerd. Over het ontwerp-besluit heeft overleg met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën plaatsgevonden. Dat overleg heeft tot overeenstemming geleid.

§ 3. Beleids(aanpassingen) op het terrein van de beeldende kunsten en vormgeving

Op basis van de onderzoeksresultaten uit het Evaluatierapport Beeldend Kunstbeleid 1988 zijn in de Beleidsbrief Beeldende Kunst voor de periode 1993-1996 ten aanzien van de zogenaamde geldstroom lagere overheden voorstellen gedaan om tot een betere onderlinge taakafstemming- en afbakening te komen. Doel daarvan is het algemeen

uitgangspunt van beleid te weten «te streven naar een evenwichtige verhouding tussen produktiebevordering (aanbod) en cultuurparticipatie (spreiding en afname) met als neveneffect de inkomensvorming van beeldende kunstenaars» beter te kunnen realiseren.

Een van de voorstellen betreft de centralisatie van subsidies voor beroepskostenvergoedingen van beeldend kunstenaars in de Stichting Fonds Beeldende Kunsten, Bouwkunst en Vormgeving te Amsterdam. Dat leidt ertoe dat de vier grote steden en de provincies in het algemeen gestimuleerd moeten worden om dergelijke tegemoetkomingen niet meer te verstrekken. In het onderhavige besluit is dan ook uitdrukkelijk bepaald dat de bijdrage niet mag worden aangewend ter bekostiging van tegemoetkomingen in beroepskosten (artikel 4, onderdeel a.). Omdat deze bepaling een negatief effect zou kunnen hebben op de mogelijkheden voor beeldende kunstenaars om beroepskosten te verwerven, heeft (ter compensatie) het voornoemde Fonds de beschikking gekregen over een ruimer budget (ten behoeve van de beroepskostenvergoedingen).

Een ander voorstel betreft de manifestaties beeldende kunst. Er is gewezen op het feit dat het ministerie jaarlijks een groot aantal verzoeken om financiële steun bereikt afkomstig van een grote verscheidenheid van stichtingen, verenigingen, galeriehouders en kunstenaarsinitiatieven. In veel gevallen blijft het publieksbereik beperkt tot de gemeente of regio, waarin de activiteit plaatsvindt. Een decentrale beleidsvoering zou op dit gebied een betere aansluiting bieden bij de grote diversificatie van de vraag. In de Beleidsbrief heb ik te kennen gegeven, dat ik de provincies en vier grote gemeenten zal verzoeken om in hun beleid meer aandacht te besteden aan dergelijke manifestaties. Het beleid dezerzijds zal zich dan beperken tot de enkele manifestaties met een landelijk of internationaal publieksbereik.

De verhoging van het budget voor beroepskostenvergoedingen bij voornoemd Fonds kan derhalve plaatsvinden ten laste van (een gedeelte van) het subsidiebudget van het ministerie voor manifestaties aangezien dat budget met ingang van 1 januari 1992 nog slechts aan een beperkte categorie manifestaties zal worden besteed. Bovenstaande taakverdeling waren ingevolge de beleidsbrief voorzien voor de nieuwe kunstenplanperiode 1993-1996, maar worden als gevolg van het hiervoor genoemde overleg met de Vaste Commissie voor Welzijn en Cultuur, waarbij van die kant er op is aangedrongen deze beleidsvoornemens niet tot dat tijdstip uit te stellen, mede door middel van dit beleid al geëffectueerd.

Gezien het late tijdstip in 1992 waarop de Interim bijdrageregeling in het Staatsblad gepubliceerd zal worden, heb ik het College van gedeputeerde staten van de provincies en het College van burgemeester en wethouders van de vier grote gemeenten laten weten 1992 als overgangsjaar te zullen beschouwen; een strikte handhaving van de gestelde voorwaarde past daarin niet. De gemeenten en provincies is wel met klem verzocht om zoveel mogelijk aan de voorwaarde van artikel 4, onderdeel a, tegemoet te komen.

§ 4. De interim bijdrageregeling beeldende kunst en vormgeving

Opzet, procedure en redactie van het beleid zijn – op enkele hierna te noemen onderdelen – vergelijkbaar met de Tijdelijke bijdrageregeling provinciale bevordering beeldende kunst. Het onderhavige besluit betreft evenals vorig jaren de twaalf provincies, maar omvat nu ook de vier grote gemeenten. De uitkering aan de provincies is wederom gerelateerd aan het aantal inwoners per provincie, met dien verstande dat de inwoneraantallen van de vier grote gemeenten, te weten Amsterdam, Rotterdam, 's-Gravenhage en Utrecht bij de totalen van de desbetreffende provincies

in mindering worden gebracht. De in het eerste en tweede lid van artikel 3 omschreven berekening van de hoogte van de aan de provincies toegekende bedragen, heeft de afgelopen jaren geresulteerd in een bedrag van (afgerond) f 1,57 per per per per per inwoner van de provincies. De gegevens over de inwonertallen zijn afkomstig uit de jaarlijks bijgestelde CBS-statistieken.

De vier gemeenten ontvangen een vast bedrag dat voor het jaar 1992 hetzelfde is als het bedrag dat in 1991 op grond van voornoemde Financieringsregeling is uitgekeerd. De verdeling van de gelden vindt plaats op basis van beleidsmatige criteria, waartoe in dit geval behoren het geschatte aantal beeldende kunstenaars per gemeente, de aanwezige infrastructurele voorzieningen op het terrein van beeldende kunst, het door de gemeente gevoerde beeldende kunstbeleid en het aantal inwoners. Uit de combinatie van deze criteria is een verdeelsleutel overeengekomen volgens welke de vier gemeenten een zelfde bedrag per inwoner ontvangen, dat voor Amsterdam wordt verhoogd met 125%, voor Rotterdam en 's-Gravenhage met 50% en voor Utrecht met 25%.

Tijdens eerdergenoemde UCV heeft de Kamer zijn instemming betuigd met enkele beleidswijzigingen in het beeldende kunstenbeleid. Op enkele punten is het onderhavige besluit dan ook gewijzigd ten opzichte van de voorgaande regeling:

- Expliciet dan tot nu toe wordt aan de provincies thans de mogelijkheid geboden aandacht te besteden aan de stimulering van de vormgeving (zie artikel 2). Ook de vier grote steden is deze mogelijkheid gegeven.
- In tegenstelling tot de voorgaande regeling is inkomensvorming als zelfstandig doel komen te vervallen. De redenen daarvoor zijn in § 3 uiteengezet. Daarom is artikel 4, onderdeel a, uitdrukkelijk opgenomen. Het gaat daarbij dus met name om uitkeringen van de andere overheden aan beeldende kunstenaars, waaraan dezelfde doelstelling ten grondslag ligt als aan de zogenaamde beroepskostenvergoedingen die door het Fonds voor Beeldende Kunst, Bouwkunst en Vormgeving worden verstrekt. De kosten van dergelijke uitkeringen komen dus niet (meer) voor een bijdrage in aanmerking met dien verstande dat bij wijze van overgangsmaatregel – gelet op de datum van inwerkingtreding van dit besluit – in 1991 nog wel een bijdrage in die kosten kan worden verstrekt. Het vorenstaande laat overigens onverlet dat dit besluit indirect toch betekenis zal kunnen hebben op de inkomenspositie van beeldende kunstenaars en vormgevers.
- De mogelijkheid om voorziening te vragen bij de Kroon tegen de vaststelling van de bijdrage (artikel 7 van de Tijdelijke bijdrageregeling provinciale bevordering van beeldende kunst (Stb. 1988, 486) is komen te vervallen (zie daarvoor § 7 Beroep).
- Tenslotte zijn nog enkele redactionele wijzigingen aangebracht zonder dat daarmee een wijziging in de betekenis van de desbetreffende artikelen ten opzichte van de gelijkkluidende artikelen in de voorgaande regeling is beoogd.

§ 5. Adviezen

De Raad voor de Kunst heeft mij op 10 december 1990 zijn advies over de Beleidsbrief Beeldende Kunst (augustus 1990) toegestuurd (kenmerk BK 90.2423/5; KBK 2369). In dit advies stelt de Raad dat het specifiek houden van de geldstroom lagere overheden van essentieel belang is voor de realisatie van de beleidsvoorstellen voor de periode 1993–1996. Over de wijziging van het manifestatiesubsidie heeft de Raad voor de Kunst mij in positieve zin geadviseerd (Advies van 27.6.1991, kenmerk BK 91.1144/2; KBK 915509). IPO en VNG hebben

in hun brieven van 15 mei 1991 onderscheidenlijk 26 april 1991 hun instemming met een concept van dit besluit betuigd. De vraag van het VNG naar de procedures voor opname van de geldstroom lagere overheden in de kunstenplansystemastiek zal worden beantwoord wanneer in de algemene maatregel van bestuur die gebaseerd wordt op de beoogde Wet op het specifiek cultuurbeleid de regeling(en) met betrekking tot die geldstroom wordt vormgegeven. In dit verband kan tenslotte nog worden opgemerkt dat de Minister en vervolgens ook de Tweede Kamercommissie met instemming hebben kennisgenomen van het convenant tussen IPO en VNG, waarbij vanaf 1993 een deel van de provinciale beeldende kunst- en vormgevingsgelden naar een aantal middelgrote gemeenten zal worden doorgesluisd.

§ 6. Financiële gevolgen

De regeling voor de provincies is samengesteld uit 19 miljoen beeldende kunstgelden en 1 miljoen vormgevingsgelden, die voor de vier grote steden uit 14 miljoen beeldende kunstgelden en 1 miljoen vormgevingsgelden. Andere financiële gevolgen dan die welke verbonden zijn aan het verstrekken van de desbetreffende bijdrage vloeien niet voort uit dit besluit.

§ 7. Beroep

De voorgaande regelingen ter zake kenden de mogelijkheid van Kroonberoep. Die beroepsgang was opengesteld omdat de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen (Wet arob) geen voorziening kende tegen beslissingen van overheidsorganen waarbij al dan niet financiële middelen aan andere overheden werden toegekend. Inmiddels is die beperking in de Wet arob opgeheven zodat geen bijzondere beroepsgang behoeft te worden opengesteld.

§ 8. Deregulering

Wat betreft het streven naar deregulering kan worden opgemerkt dat het onderhavige besluit, dat nagenoeg identiek is aan de voorgaande regeling(en), daarin past.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona